

[Elgaard.]

gennemført overmaade betydende Ændringer i denne Lovgivning, og det lader til, at denne Fremgangsmaade skal fortsættes i det uendelige. Denne Reformiver hos den højtærede Justitsminister anser Venstre ikke for gavnlige; vi anser det for ufornuftigt at underkaste et Samfunds bærende Retslovgivning saa store og vidtgaaende Ændringer saa ofte, som det synes at skulle blive Tilfældet under den højtærede Justitsministers Ledelse.

Hvordan maa egentlig en Befolkning, som Aar efter Aar stilles over for saa store og omfangsrige Ændringer i Retsplejeloven, vurdere en saa omskiftelig Retspleje? Vil dette ikke, specielt i saa forholdsvis bevægede Tider, som vi nu oplever, skabe, i hvert Fald inden for Dele af Befolkningen, en Opfattelse af, at det egentlig ikke gør saa meget, om man kommer i større eller mindre Konflikt med en eller anden Lovparagraf, for Rigsdagen ændrer jo Lovparagrafferne næsten fra Høns flyver op, til Høns flyver ned.

Netop paa Baggrund heraf har vi inden for Venstre haft den Opfattelse, at det ikke er anbefalelsesværdigt at fortsætte med saa vigtige og for hvert Aar stedse videregaaende Ændringer. Vi ser saaledes paa det, at et Samfunds Retspleje skal have Autoritet; skal være i Stand til at skabe baade Respekt og Tillid til, at de Afgørelser, der træffes ved Landets Domstole, træffes paa et retfærdigt Grundlag, saaledes at man fra Befolkningens Side kan være fuldkommen tryk. Der er et gammelt Ord, der siger, at den uforanderligste Lov er den gode Lov, og der er megen Sandhed i dette ud fra den Betragtning, at naar det drejer sig om Retsgrundlaget i et Samfund, maa der være noget konstant, noget fast, noget, der ikke skifter hvert andet Aar; noget, som man ved er en afgørende Betingelse for, at Retfærdigheden sker Fyldest paa den Maade, som Befolkningen maa ønske og kræve.

Det Lovforslag, som Folketinget i Dag har til fortsat første Behandling, har efter Venstres Bedømmelse ikke i sin Opbygning og sit Indhold den Egenskab at skabe Tillid paa Grundlag af de Virkninger, det vil have, hvis det ophøjes til Lov. Jeg har meget vel lagt Mærke til, at under det Røre, dette Lovforslag har skabt, er der ogsaa fra anden Side end den juridiske Sagkundskab ført en Række Argumenter i Marken. Et Par af disse er ført i Marken af „Social-Demokraten“ i en Artikel den 21. November 1937, hvori Bladets Redaktion mobiliserer det jævne Folk og den sunde Fornuft til Gunst for Lovforslaget. Men der maa jo

alligevel ved dette Blads Udtalelser om Lovforslaget have manglet en vis Procentdel af det rigtige paa dette Tidspunkt, da Bladet offentliggjorde denne Artikel; efter at nu selve Justitsministeren har fremsat betydende Ændringer til Lovforslaget forud for Rigsdagens Behandling, maa der i hvert Fald have manglet en vis Procentdel af den sunde Fornuft ved Lovforslagets Affattelse ved Forelæggelsen.

Jeg ønsker at gøre opmærksom paa allerede nu vedrørende det Afsnit af Lovforslaget, der angaar Disciplinærretten over for Dommere, at mine Udtalelser paa dette Punkt selvfølgelig ikke er kædet til en eneste af de Personer, der paa det nuværende Tidspunkt beklæder Dommerembeder, men udelukkende er kædet til Vurderingen af selve det Retsgrundlag, hvorpaa Domstolene maa udøve deres Myndighed. Endvidere at jeg, selv om jeg i mine Udtalelser bruger Vendinger, der kommer til at ligge paa Linie med, hvad der er fremført i Spørgsmaalet om det grundlovsstridige, ikke dermed lægger den afgørende Vægt paa selve Overvejelsen af grundlovsstridig eller ikke grundlovsstridig, men fremsætter mine Udtalelser, fordi Bestemmelser i Lovforslaget, ogsaa efter at Ændringer er foreslaet, vedrører og skaber Forandringer i selve det Grundlag, Retsplejen hviler paa i Dag i det danske Samfund.

I Spørgsmaalet Domstolene — som jeg i Modsætning til Socialdemokratiets ærede Ordfører tillader mig at tage først — vil jeg gerne først understrege, at det, vi fra Venstres Side maa lægge afgørende Vægt paa, er Domstolenes Uafhængighed af den udøvende Magt, og det saa afgjort og aldeles, at vi ikke paa det Punkt kan tillade os at gaa paa Akkord. Over for den ærede socialdemokratiske Ordførers Udtalelser, der understregede, at man ogsaa fra Socialdemokratiets Side lægger megen Vægt paa denne Uafhængighed, vil jeg gerne lige fremdrage selve Grundlaget for Domstolene og Domstolenes Arbejde. Angaaende Domstolenes Arbejde foreligger jo den Kendsgerning, at ifølge vor Retsordning vil Behandlingen af en Sag for Domstolene hvile paa følgende Retsgrundlag: at begge Parter skal have Lov til at udtale sig for Domstolene, at Parterne skal være bekendt med hinandens Argumenter, eller hvad jeg nu skal kalde det, for det tredje, at Sagerne kan appelleres, for det fjerde, at man kan forlange Udskrift af, hvad der er sket for Domstolene. Dette er det Grundlag, hvorpaa Domstolene udfører deres Arbejde, og naar Socialdemokratiets ærede Ordfører